

Verpot de jeugdzorg niet

In 2015 is de verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg bij gemeenten gelegd. Sindsdien is de jeugdhulp onderwerp van gesprek: het gaat nog lang niet overal goed genoeg. Met de Tweede Kamerverkiezingen vraag je je misschien af: welk plan leidt tot betere jeugdhulp?

Stelsels wijzigen of aan stelsels werken

Een stelsel op de schop gooien, is kiezen voor een transitieperiode. Die duurt 10 à 15 jaar. In die jaren moeten veel mensen zich 'zetten' naar het nieuwe stelsel: 'Hoe kan ik in dít stelsel mijn werk goed doen?'. We lezen in de partijprogramma's voor de verkiezingen dat allerlei opties op tafel liggen, óók opties om weer verantwoordelijkheid bij gemeenten weg te halen. Maar gaat dat helpen?

Wie A zegt...

Een nieuw stelsel kiezen klinkt aantrekkelijk: 'kijk, we doen er iets aan!'. Als we terugblikken, zien we iets anders. We proberen als land [al een halve eeuw met stelselwijzigingen de jeugdzorg te verbeteren](#). Maar geen van deze stelsels had het gewenste effect. Waarom? Goede jeugdhulp stelt de ongedeelde leefwereld van het kind centraal. En dat gaat niet als er veel aandacht uitgaat naar domeinen, bestuurlijke organen en financieringsstromen.

Laten we nu eens achter onze meest recente keuze blijven staan. En laten we leren van wat we zien. Veel gemeenten worstelen, mede door grote afhankelijkheden: landelijke en regionale regie op bijvoorbeeld de jeugdbescherming, toestroom van cliënten via huisartsen, een bezuinigingsopgave in combinatie met een vernieuwingsopdracht. Maar er zijn ook mooie voorbeelden van jeugdzorg waar mensen tevreden mee zijn, geleverd door financieel gezonde gemeenten. Voorbeelden die laten zien hoe dit stelsel wél werkt.

... moet ook B zeggen.

Ieder in het stelsel heeft de tijd nodig om zijn rol te gaan spelen, om weeffouten aan te pakken, en elke dag te leren. Dat is moeilijk. Het vraagt vasthoudendheid.

Gaan we de plant verpotten, nog voordat hij geworteld heeft? Het gesprek daarover komt op gang, terwijl de laatste stelselwijziging nog maar 6 jaar geleden is. Na een halve eeuw mag het duidelijk zijn: er is geen quick win. Wij roepen daarom op de regie bij gemeenten te laten, en alleen stelselwijzigingen door te voeren die een bekrachtiging vormen van onze fundamentele keuzes.

Wij zien de groeipijnen, soms schrijnend. Maar we zien ook mooie voorbeelden. Wat nu nodig is: blijven bij onze keuze. Dát maakt ruimte voor de eigenlijk opgave: *werken* aan goede jeugdhulp. De mensen die dat werk verzetten, moeten we steunen en helpen. En niet op een nieuw plekje laten verpieteren.

Ans van de Maat en Rutger Hageraats, directie NJi